

Primum spre publicare din partea Garnizoanei Arad

Mai presus de orice — PATRIA

Apelul Armatei din Transilvania — difuzat în preajma comemorării Dictatului de la Viena — a avut darul de a trezi acut atenția opiniei publice. A devenit, instantaneu, subiect al unor interpretări, consemnări, luări de poziție dintre cele mai diverse. Dintre cele mai contradictorii. Și a sfințit — printr-o lamentabilă interpretare răuvoitoare de către anumite cercuri — într-o plasare absurdă, departe de telurile nobile și înalte ce au stat la baza redactării acestuia. A devenit, ca s-o spunem direct, țintă a unor atacuri vehemente, vindicative de către (cu)mea! chiar „ofițeri” ai armatei ro-

mâne. Apelul Armatei din Transilvania este Apelul unui eșalon, al unei „armate” din cele ce compun Ministerul Apărării Naționale. Nu este nicidecum o fracțiune. Nu este, în nici un caz, o încercare de scindare a Armatei. Apoi, termenul folosit indică limpede că nu este vorba de o autonomizare în cadrul Oștirii, întrucât se spune Armata din Transilvania, nu Armata Transilvaniei. Ceea ce, trebuie recunoscut, este cu totul altceva. Spunem Armata României, nu Armata din România. Și-apoi, există anumite reglementări clare în sensul publicității anumitor date privind domeniul

militar. Anumite limite. Armata din Transilvania, ca formulare, corespunde unui indicativ clar, care n-a putut fi folosit. Se putea spune Armata de la Cluj. Și așa mai departe. Iar primii care trebuiau să înțeleagă despre ce este vorba sînt militarii. Dar n-a fost să fie așa. Dimpotrivă. Primii care au sărit ca arși au fost tocmai anumiți „ofițeri” ai Armatei, care, pe la începutul anului, au inițiat CADA (Comitetul de Acțiune pentru Democratizarea Armatei). De ce tocmai aceștia, asta nu e greu de înțeles. Pentru că nu este în obiceiul nostru să polemizăm (oricum, tema este prea sfîntă pentru a face-o) nu vom lămurii noi aceste aspecte. La nevoie însă, o vom face. Avem însă în față o parte din articolele apărute în presă.

căre sînt în dezacord cu Apelul Armatei din Transilvania. Sînt cîteva idei în aceste articole la care dorim să ne raportăm. Anume, se afirmă, că Apelul este o încercare de scindare a Armatei. Ne-am spus deja opinia. Se mai afirmă, apoi, că nu era nevoie de această luare de poziție, că nu este un temei obiectiv ca Armata din Transilvania să-și reafirme hotărîrea de a apăra granițele Ardealului. Că Apelul este o gravă greșală politică, o instigare, o depășire de atribuțiuni ale comandantului Armatei, dl. general-colonel Paul Cheler. Să vedem. Am stat de vorbă cu un grup de cadre din conducerea FMIL ALMĂȘAN (Cont. în pag. a II-a)

Vama — măsura cinstei și a corectitudinii(V)

O zi la pista de ieșire...

— De cît timp stați la rînd? Cel întrebant, crezînd că și eu sînt unul care așteaptă, mă privește nedumerit și-mi răspunde peste umăr: — De cînd stai și dumneata, de vreo opt ore... Alți s-a stat vineri, 21 septembrie, la rînd la vama Nădlac. Ziua. Pentru că seara, cînd am plecat, coada era cu cîteva zeci de mașini mai lungă decît dimineața. Putea să dureze și mai puțin; vameșii sînt chiar foarte expeditivi, iar polițiștii vizează pașapoartele ca pe bandă rulantă. Însă „turisții”... A intrat la vămuire Dacia cu numărul de înmatriculare 1-AB-1492. După ce inventariază bunurile din portbagaj și interiorul autoturismului, vameșul Florin Ardelean întreabă: — Alte bunuri nu mai aveți? I se răspunde negativ. — Vă rog să scoateți bancheta. Cel trei ocupanți ai autoturismului fac fete, fete. Era și firesc. Între arcurile banchetei sînt ascunși 300 de perechi de ciorapi. — Ai cui sînt? — Ai mei, răspunde doamna Maria Oschanitzky din Sibiu. — De unde i-ai procurat? — De la fabrica din Sebeș Alba, s-au dat pe tabel la muncitorii. — Dar dumneavoastră nu locuiți și nici nu muncii în Sebeș Alba. Soferul și proprietarul autoturismului este domnul Mircea Varga din Sebeș Alba. Pe pasaport, în cinci locuri, 12 vize. S-ar părea că e turist pasionat. Nu? Și totuși... — Cu cît vă plătesc clienții? — Dau cotă parte din marfă. — Cît v-a ieșit la cele 12 călătorii? (A 13-a a fost cu ghinion). — Vreo 700 de mărci... Să întocmesc acte (confiscare) T. PETRUȚI (Cont. în pag. a III-a)

Guvernul și starea de provizorat a agriculturii

■ Exodul în masă al tineretului — o realitate dureroasă. ■ Problema chele a agriculturii — în continuare nerezolvată. ■ Vrea guvernul să compromită gospodăriile agricole particulare? ■ Stare de provizorat: pînă cînd? ■ Piinea anului viitor, sub semnul întrebării. Fie că e vorba de 800.000 (potrivit presei independente) sau de 100.000 (potrivit surseilor guvernamentale, dar cifra ni se pare incompletă, atîta timp cît ia în considerare doar pe cei înregistrați cu cereri de plecare definitivă, nu și pe cei plecați ca simpli turiști și care nu s-au mai întors), deci indiferent la care dintre cele două cifre ne raportăm, exodul românilor, al celor tineri mai ales, reprezintă o realitate alarmantă. Oricare ar fi numărul noilor emigranți, ce se adaugă valului de emigranți din anii dictaturii ceaușiste, el reprezintă în fapt o tragedie, privind societatea românească de o forță care ar fi putut juca un rol însemnat la scoaterea țării din dezastru. Motivele acestei fugi în masă nu îl reprezintă, așa cum se mai încearcă să se acrediteze, evenimentele din 13-15 iunie de la București, ci ele sînt, în primul rînd, de natură economică. Revoluția din Decembrie a adus nădejdea și posibilitatea unei înnoiri radicale a societății, a redresării economice și revenirii vieții populației la un nivel normal, civilizată, european. Din păcate însă, îndeplinirea acestor obiective întârzie, ba uneori speranțele în realizarea lor scad pe zi ce trece, generînd o stare de dezamăgire, de blazare mai ales în rîndul tineretului, expresia acestor stări de nemulțumire constituînd-o, între altele, părăsirea țării într-un număr îngrijorător. Fără îndoială, dintre toate ramurile economice, agricultura este cea care — ținînd seama de particularitățile sale — ar putea fi redresată în cel mai scurt timp, determinînd efecte pozitive asupra economiei în general. Totodată însă sănătoșirea agriculturii ar contribui la asigurarea unei aprovizionări normale a populației, la asigurarea unei stabilități sociale, economice și politice atît de necesare actualei perioade de tranziție. Ce a făcut pînă acum guvernul (ne referim atît la cel provizoriu, cît și la cel format după alegerile

Adevărul

Cotidian independent al județului Arad ANUL II Nr. 213 Miercuri, 3 octombrie 1990 4 pagini — 2 lei

În dialog cu transfugi români de la Szeged-Algyő (I)

Mijloacele mass-media europene, nu se știe din ce surse, au difuzat o informație potrivit căreia 800.000 de cetățeni români de toate naționalitățile ar fi luat drumul pribegiei. Oficialitățile române au dezmințit această informație și au precizat că numărul transfulgilor este de cîteva ori mai mic. Dar indiferent de cifră, îngrijorător e faptul că sînt cetățeni romîni care pleacă și nu mai doresc să se întoarcă în țară. Dacă înainte de Revolu-

Tabăra



— Cînd soseau aici — ne relatează domnul Rus — erau ca vai de capul lor. Primeau imediat 5000 de forinți și erau găzduiți fără plată. Cei care lucrau, după șase luni primeau pașaport și puteau pleca mai departe. Dar au fost și unii care au luat forinții și au plecat să mai ia și în alt oraș. Pe aceștia poliția i-a prins și i-a trimis înapoi în România. Eu i-am ajutat pe mulți dintre ei și primesc și acum scrisori de la ei, din România. Dar au fost și unii care ne-au făcut de rușine. Eu am dus opt romîni la un brutar care i-a angajat. Dar într-o seară, cînd au luat banii, au lăsat țara după Revoluție, ori au plecat în alte țări. Dar au mai rămas și aici. — Unde îi putem găsi, domnule Rus? — La Szeged-Algyő. Distanța e relativ redusă — circa zece kilometri. E o așezare cochetă la marginea căreia există un fel de tabără din barăci. N-a fost construită pentru transfugi. Ea aparține unei întreprinderi petrolifere și era destinată cazării muncitorilor, (du-

T. PETRUȚI Foto: M. CANCIU (Cont. în pag. a III-a)

Un nou număr din suplimentul „Salonul literar”

Marți, 2 octombrie s-a pus în vânzare, prin sistemul de difuzare a presei din municipiul și județul nostru, un nou număr din suplimentul „Salonul literar”, editat de ziarul „Adevărul” din Arad. Noul număr, în opt pagini, cuprinde un deosebit de bogat și incitant sumar dedicat literaturii, artei, culturii și învățămîntului arădean. Printre surprizele pe care vi le oferim amintim, printre altele, începutul unui palpitant roman polițist (folleton), care va răspunde, sîntem siguri, gusturilor tuturor categoriilor de cititori. Deci, nu întârziati, stimați cititori din municipiu și județ să vă procurați, prin sistemul de difuzare a presei, noul număr din suplimentul „Salonul literar”. Costul publicației este de numai 3 lei! REDACȚIA

MIRCEA CONTRAȘ (Cont. în pag. a III-a)





